

AFSCHRIFT

Vrijgesteld van griffierecht. Ter kennis gebracht in uitvoering van artikel 792 van het Gerechtelijk Wetboek.

Repertoriumnummer 23/ 700
Datum van uitspraak 16 maart 2023
Rolnummer 22/290/A
Materie: personen met een handicap

Uitgifte

<i>Uitgereikt aan</i>	<i>Uitgereikt aan</i>
<i>op</i> €	<i>op</i> €
Rechtsmiddelen	

**arbeidsrechtbank Antwerpen
afdeling Turnhout**

Vonnis

Derde kamer

In de zaak:

[REDACTED]
rijksregisternummer [REDACTED]

Met als bewindvoerde [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Eisende partij qq.
met als raadsman meester S. Hooyberghs,
advocaat te 2300 Turnhout, Azalealaan 25.

tegen

DE FEDERALE OVERHEIDSDIENST SOCIALE ZEKERHEID
Directoraat-Generaal Tegemoetkomingen aan Personen met een handicap,
Dienst Beroepen R+03, ondernemingsnummer 0367.303.366.
met zetel te 1000 Brussel, Kruidtuinlaan 50 bus 152.

Verwerende partij
met als raadsman meester L. Aerts,
advocaat te 2960 Brecht, Lusthof 2 bus 2V2.

1. Procedure

De rechtbank past de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken toe.

De stukken van het geding werden gevoegd bij het dossier van rechtspleging en vermeld op de inventaris ervan.

De rechtbank heeft de partijen gehoord op de openbare terechtzitting van 16 februari 2023.

De substituut-arbeidsauditeur, K. Schiepers, gaf namens het openbaar ministerie een mondeling advies op hogervermelde terechtzitting. Hierop volgde geen repliek.

2. Voorwerp van de vordering

Het inleidend verzoekschrift van eisende partij qq., neergelegd ter griffie van deze rechtbank op 18 mei 2022, gericht tegen de beslissing van FOD SOCIALE ZEKERHEID van 18 februari 2022 waarbij vanaf 1 februari 2022 het recht op tegemoetkoming werd afgewezen omdat mevrouw [REDACTED] niet voldoet aan de voorwaarden inzake nationaliteit.

3. Feiten

Mevrouw [REDACTED] is van Kazachse origine. Zij is de dochter van mevrouw [REDACTED] die thans de Belgische nationaliteit heeft maar van Kazachstan afkomstig is. Mevrouw [REDACTED] is gehuwd met de heer [REDACTED].

Mevrouw [REDACTED] heeft sinds haar geboorte een zware handicap en is volledig werkonbekwaam.

Op 19 augustus 2016 verkreeg zij een visum voor België. Op 3 november 2016 werd zij gemachtigd tot een verblijf van één jaar en werd zij ingeschreven in het vreemdelingenregister. Haar verblijfskaart A werd jaarlijks verlengd. Op 6 december 2021 verkreeg zij een verblijfskaart F en is haar verblijfsrecht van onbeperkte duur.

Met vonnis van de vrederechter tweede kanton Mol-Geel dd. 12 oktober 2020 werd de heer [REDACTED] aangesteld tot bewindvoerder over de persoon en goederen van mevrouw [REDACTED].

Op 17 december 2021 deed mevrouw [REDACTED] een aanvraag tot het bekomen van een inkomensvervangende tegemoetkoming en een integratietegemoetkoming.

Met administratieve beslissing dd. 18 februari 2022 werden de tegemoetkomingen door de FOD Sociale Zekerheid geweigerd.

Met verzoekschrift neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout op 18 mei 2022 tekende mevrouw [REDACTED] beroep aantekent tegen deze beslissing.

Op 30 september 2022 verkreeg mevrouw [REDACTED] de Belgische nationaliteit.

Met administratieve beslissing dd. 17 november 2022 kende de FOD Sociale Zekerheid het recht op tegemoetkomingen toe vanaf 1 oktober 2022.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid

Het beroep werd naar vorm en tijd regelmatig ingesteld en is derhalve ontvankelijk.

4.2. Ten gronde

A. Wettelijke bepalingen

Artikel 4 van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap, luidt als volgt:

“§1. De tegemoetkomingen bedoeld in artikel 1 kunnen enkel toegekend worden aan een persoon die zijn werkelijke verblijfplaats in België heeft en :

1° Belg is;

2° onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie;

3° Marokkaan, Algerijn of Tunesiër is en die voldoet aan de voorwaarden van de Verordening (EEG) nr. 1408 van 14 juni 1971 van de Raad van de Europese gemeenschappen betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen;

4° staatloos is en die onder de toepassing valt van het Verdrag betreffende de status van staatlozen, ondertekend in New York op 28 september 1954 en goedgekeurd door de wetten van 12 mei 1960;

5° vluchteling is zoals bedoeld in artikel 49 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

6° niet tot de in 1° tot 5° bepaalde categorieën behoort, maar die tot 21 jaar de verhoging van de kinderbijslag genoten heeft, bedoeld in artikel 47 §1 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders of in artikel 20 §2 van het koninklijk besluit van 8 april 1976 houdende regeling van de gezinsbijslag ten voordelen van de zelfstandigen.

§2. De koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad de toepassing van deze wet, onder de door Hem gestelde voorwaarden, uitbreiden tot andere categorieën van personen dan deze beoogd in §1 die hun werkelijke verblijfplaats in België hebben.

...”

Met de KB van 9 februari 2009 houdende wijziging van het KB van 17 juli 2006 tot uitvoering van artikel 4 §2 van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap, heeft de koning met ingang van 12 december 2007, de toepassing van de wet uitgebreid tot onder andere vreemdelingen die zijn ingeschreven in het bevolkingsregister.

Artikel 1 van het KB van 17 juli 2006 bepaalt thans:

“De tegemoetkomingen bedoeld in artikel 1 van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap kunnen eveneens worden toegekend aan de personen die:

1° onderdaan zijn van IJsland, Liechtenstein, Noorwegen of Zwitserland, voldoen aan de voorwaarden van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, en in België hun werkelijke verblijfplaats hebben, of

2° de echtgenote, de wettelijk samenwonende, of een ander gezinslid zijn in de zin van de vernoemde Verordening nr. 1408/71 van 17 juli 1971 van een persoon zoals bedoeld in artikel 4 §1, 1° tot 5° van de voornoemde wet van 27 februari 1987 of van een onderdaan van een Staat bedoeld in artikel 1, 1° van dit besluit, zelf geen onderdaan zijnde van deze Staten en die in België hun werkelijke verblijfplaats hebben.

3° ingeschreven zijn als vreemdeling in het bevolkingsregister.

Men verstaat onder gezinslid van de onderdaan, de minderjarige kinderen evenals de meerderjarige kinderen, de vader, de moeder, de schoonvader en de schoonmoeder die ten laste zijn van de onderdaan. De persoon die onder hetzelfde dak woont als de onderdaan en die wordt beschouwd als persoon ten laste van de onderdaan in de zin van de wet betreffende de verplichte verzekering voor gezondheidszorgen en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994 wordt beschouwd als zijnde ten laste van de onderdaan.”

B. Toepassing

De betwisting tussen partijen beperkt zich tot de periode van 1 januari 2022 tot en met 30 september 2022.

Tijdens deze periode woonde mevrouw [REDACTED] bij haar moeder en diens echtgenoot, de heer [REDACTED] die tevens werd aangesteld als haar bewindvoerder.

Het wordt niet betwist dat mevrouw [REDACTED] een zware handicap heeft. Op 17 december 2021 deed zij een aanvraag tot het bekomen van een inkomensvervangende – en een integratietegemoetkoming.

Met administratieve beslissing dd. 18 februari 2022 werden de inkomensvervangende tegemoetkoming en de integratietegemoetkoming geweigerd omdat mevrouw [REDACTED] niet voldeed aan de voorwaarden inzake nationaliteit. Zij had de nationaliteit van Kazachstan. (artikel 4 §1 van de wet van 27 februari 1987, gewijzigd door de programmawet van 24 december 2002 en het KB van 17 juli 2006 tot uitvoering van artikel 4 §2 van de wet van 27 februari 1987)

Mevrouw [REDACTED] zou aan de nationaliteitsvoorwaarden voldoen, indien:

- zij als gezinslid van haar moeder kan beschouwd worden
- én, zou blijken dat ze ook ten laste is van haar moeder.

Uit onderzoek is echter gebleken dat mevrouw [REDACTED] een eigen inschrijving met een eigen ziekenfondsboekje had bij het ziekenfonds Helan. Hieruit concludeert de FOD dat mevrouw [REDACTED] niet kan beschouwd worden als ten laste van haar moeder.

In een mail dd. 26 oktober 2022 bevestigde Helan dat mevrouw [REDACTED] niet ten laste is van de onderdaan in de zin van de wet betreffende de verplichte verzekering voor gezondheidszorgen en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

Mevrouw [REDACTED] betwist dit standpunt. Zij stelt dat zij bij het ziekenfonds niet kon worden ingeschreven als kind ten laste gelet op haar leeftijd; zij was reeds 30 jaar toen zij in België toekwam. Een inschrijving als kind ten laste bij de moeder kan maar tot de leeftijd van 25 jaar.

Zij stelt dat de FOD uitgaat van een foutieve lezing van artikel 1 van het KB van 17 juli 2006. Dit artikel zou niet stellen dat wie *niet* op het ziekenboekje van iemand anders staat, per definitie *niet* ten laste zou zijn en moet worden uitgesloten.

De rechtbank is van oordeel dat uit artikel 1, laatste lid van het KB van 17 juli 2006 onomstotelijk blijkt dat het gezinslid ten laste moet zijn van de onderdaan om in aanmerking te kunnen komen voor de tegemoetkomingen.

Wat moet worden verstaan onder de voorwaarde ‘ten laste van de onderdaan’ wordt expliciet en in duidelijke bewoordingen omschreven in de laatste zin voornoemd artikel 1, laatste lid, met name:

“De persoon die onder hetzelfde dak woont als de onderdaan en die wordt beschouwd als persoon ten laste van de onderdaan in de zin van de wet betreffende de verplichte verzekering voor gezondheidszorgen en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994 wordt beschouwd als zijnde ten laste van de onderdaan.”

De wet omschrijft derhalve zelf duidelijk wat onder het begrip ‘ten laste van de onderdaan’ dient verstaan te worden.

(vgl. Arbh. Antwerpen, AR 2016/AA/366 dd. 9 maart 2017, onuitgeg.)

Er dienen derhalve twee voorwaarden voldaan te zijn:

1. onder hetzelfde dak wonen als de onderdaan
2. ten laste zijn van de onderdaan in de zin van de gecoördineerde ZIV-wet van 14 juli 1994.

Mevrouw [REDACTED] voldoet niet aan de tweede voorwaarde. Zij had een eigen inschrijving en een eigen ziekenfondsboekje bij het ziekenfonds Helan. Dit ziekenfonds bevestigde tevens

met mail dd. 26 oktober 2022 dat mevrouw [REDACTED] niet konden beschouwd worden als zijnde 'ten laste' in de zin de gecoördineerde ZIV-wet van 14 juli 1994.

Vermits zij niet voldoet aan de gestelde voorwaarden, kan zij niet gerechtigd zijn op de gevraagde tegemoetkomingen.

Het argument van mevrouw [REDACTED] dat artikel 4 §1 van de wet van 27 februari 1987 strijdig zou zijn met artikel 10, 11 en 191 van de Grondwet, artikel 14 van het EVRM, artikel 1 van het eerste Aanvullende Protocol van 20 maart 1952 en artikel 1 van het Protocol 12 van 4 november 2000 kan niet worden gevolgd, vermits de uitsluiting van het recht op tegemoetkomingen niet gebaseerd is op basis van nationaliteit.

De vordering dient dan ook als ongegrond te worden afgewezen.

5. Rechtsplegingvergoeding

De rechter moet ambtshalve het juiste tarief aan rechtsplegingsvergoeding toepassen, behoudens afwijkend uitdrukkelijk procedureakkoord.

De rechter mag de gerechtskosten ook vereffenen wanneer partijen hebben nagelaten deze te begroten. Aldus miskent de rechter noch het beschikkingsbeginsel, noch het recht van verdediging.

(Vgl. Cass. 13 januari 2023, C.22.0158.N, www.juportal.be; Cass. 16 januari 2023, C.21.0193.F, www.juportal.be)

Mevrouw [REDACTED] begroot de rechtsplegingsvergoeding op € 327,96.

Vermits het een vordering betreft die niet in geld waardeerbaar is, dient de rechtsplegingsvergoeding bepaald te worden op het basisbedrag van € 163,98.

6. Beslissing

Na beraadslaging beslist de rechtbank op tegenspraak, als volgt.

De rechtbank:

- verklaart de vordering ongegrond;
- bevestigt de beslissing van de FOD SOCIALE ZEKERHEID van 18 februari 2022;
- legt de gedingkosten ten laste van FOD SOCIALE ZEKERHEID;
- vereffent de gedingkosten tot op heden aan de zijde van eisende partij qq. op € 163,98 rechtsplegingsvergoeding;

- laat de kosten van FOD SOCIALE ZEKERHEID onvereffend bij gebreke aan een kostenopgave.

Dit vonnis werd gewezen door:

M. COOREVITS, rechter, voorzitter van de kamer

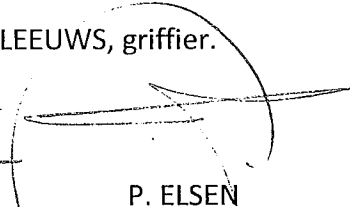
P. ELSEN, rechter in sociale zaken, werknemer-arbeider

K. SCHELLENS, rechter in sociale zaken, zelfstandige

met bijstand van E. LEEUWS, griffier.

E. LEEUWS

P. ELSEN

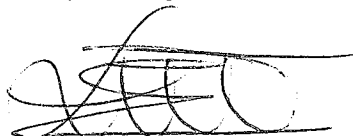
verkeert in de
onmogelijkheid het
vonnis te ondertekenen
(art. 785 Ger. W.)

K. SCHELLENS

M. COOREVITS

en uitgesproken op 16 maart 2023 in openbare terechtzitting van de derde kamer van de arbeidsrechtbank Antwerpen - afdeling Turnhout door M. COOREVITS, rechter, voorzitter van de kamer, met bijstand van E. LEEUWS, griffier.

E. LEEUWS

M. COOREVITS